

[Statsministeren.]

ske Folks Holdning og Indstilling. Jeg kom, som sagt, til denne Slutning ved at høre det ærede Medlems Tale om den saakaldte danske Ophidselseskampagne mod det tyske Mindretal i Danmark. Fra dansk ansvarlig Side er alt saadant afværget, undgaaet i saa høj Grad, som det har været muligt. Det er tværtimod stadig blevet fremhævet, at man bør tilstræbe et fredeligt Samliv i de Egne, hvor to Nationaliteter skal leve Side om Side, og i stor Udstrækning er det ogsaa det, der foregaar.

At der fra en og anden Side er brugt Ytringer, der burde være undgaaet, det ved formodentlig alle, men jeg tror ikke, vi kan bygge politisk Virksomhed paa Sladderen i Jernbanekupeer og andre lignende Steder. Det ærede Medlem, som beklager sig over en dansk Ophidselseskampagne, burde dog vistnok granske sin egen Presse, ikke just fra de sidste Uger, men fra de foregaaende Aar; saa vil han, hvis han er en uvildig Dommer, ikke komme til det Resultat, som han tilkendegav i Gaar.

Jeg synes imidlertid ikke, at Tiden egner sig for en Strid, heller ikke paa dette Omraade. Vi har trods Forskellighed i Opfattelse visse fælles Interesser, og jeg mener, at et Forsøg paa fredelig Samvirken er mere i Folkets Interesse end en formaalsløs Strid. Dette henstiller jeg til Overvejelse ogsaa for det ærede Medlem.

Naar det ærede Medlem fremsætter Kritik over mangelfuld Forberedelse til den nuværende Situation, synes det jo nærmest at være en Efterklang efter en nylig stedfunden Benzindiskussion. Danmark har forberedt sig i Forhold til sine Maal og sine Midler, og mere var der vel ikke Grund til at vente.

Øvrige fremsatte Bemærkninger giver ikke mig Anledning til Omtale. Noget har jo allerede fundet en Besvarelse, som jeg ganske kan tiltræde, og en Række Spørgsmaal til Fagministre kan, som jeg alt har sagt, ventes besvaret senere. Jeg skal indskrænke mig til at anerkende den i Hovedsagen samstemmende Tilslutning til Landets Neutralitet, som har fundet Udtryk under den stedfundne Forhandling. Vi maa alle forstaa, at vi oplever alvorlige og vanskelige Tider, men ogsaa forstaa, at endnu større Vanskeligheder kan befrygtes. De, der føler sig som hørende til den danske Nation, maa holde sammen om visse Retningslinier, og skulde der være nogen, som skiller sig ud, maa de være forberedte paa at blive fulgt med en mindre smigrende Opmærksomhed.

Elgaard: Jeg vil indlede med et Par Bemærkninger til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den første Bemærkning drejer sig om Spørgsmaalet Limfjorden. For et Par Aar siden blev der, som bekendt, nedsat en Kommission til Overvejelse af Limfjordsspørgsmaalet med Hensyn paa Sikring af Tangerne ved Vesterhavet og Gennemførelse af en Ordning, hvorved Oversvømmelse af inddæmmede Arealer og lavtliggende Arealer og Nedbrydning af Skrænterne ved Limfjorden hindredes. Naar jeg fremdrager denne Sag her ved Finanslovsforslagets første Behandling, er Aarsagen den, at jeg er et af de 4 Medlemmer af Rigsdagen, der er med i Kommissionen, og vi har, saa vidt jeg husker, i ca. 1 Aar ikke deltaget i noget Arbejde paa at finde frem til et Resultat i denne Sag. Selvfølgelig er alle Kommissionens Medlemmer, ogsaa de rigsdagsvalgte, klar over, at der er nedsat nogle Underudvalg til at tage de specielle Spørgsmaal op til Behandling for derefter at forelægge Materialet til den samlede Kommissions Bedømmelse, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om Ministeren kan give en Redegørelse for, hvor langt Arbejdet er naaet frem i disse Underudvalg, som har faaet de forskellige Opgaver med Hensyn til Handelens, Fiskeriets, Landbrugets og Skibsfartens Interesser i Forbindelse med denne Sag. Nu er den Tid, vi lever i, jo af den Karakter, at den vender op og ned paa adskilligt, næsten fra i Gaar til i Dag, og mit Spørgsmaal skal ikke forstaaes som en Kritik mod, hvad der eventuelt er sket i denne Sag indtil nu, men det stilles af Interesse for Sagen, og fordi jeg ved, at den Befolkning, hvem disse Spørgsmaal vedrører erhvervsmæssigt og bomæssigt, ogsaa er interesseret i, om der vedrørende denne Sag kan gives en Redegørelse.

Den anden Bemærkning, jeg har at gøre til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, vedrører det trafikale Omraade. Det er jo os alle bekendt, at der har siddet og maaske endnu sidder en Kommission, der har beskæftiget sig med Forholdet mellem Baner og Biler, og det er vel ogsaa Offentligheden bekendt, i hvert Fald i store Træk, at denne Kommission har afgivet en Indstilling til Ministeriet for offentlige Arbejder, hvor der efter det, der har været offentligt fremme, skal være foretaget en Klassificering af Banerne efter deres Økonomi og en eventuel Anbringelse af dem i den ene eller anden Celle, hvor en hurtigere eller en mindre pinefuld Afvikling eller